

Nr 309.

Av herr **Nilsson, Bror**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade grunder för egnahemsverksamheten m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen nr 236 angående ändrade grunder för egnahemsverksamheten m. m. föreslås, att räntan å lån från egnahemslånefonden visserligen i likhet med vad 1936 års egnahemsutredning föreslagit skall vara rörlig, men detta endast på sådant sätt att olika räntesatser kunna bestämmas för olika årgångar av lånesökande. Den räntesats som blivit bestämd för en viss sådan årgång skulle sedan allt framgent gälla för dessa. För den enskilde låntagaren skulle alltså räntan vara fast liksom hittills. Följden härav bleve tydligen den, att egnahemslåntagarna ute i landet finge olika räntesatser, beroende på vid vilken tidpunkt lånet tagits. Liksom nu skulle det också kunna inträffa för några årgångar låntagare att de finge erlægga en ränta, som vid viss tidpunkt vore högre än den eljest å penningemarknaden gällande. Med kännedom om detta låntagareklientels ömtåliga ekonomiska ställning och med tanke på de strider, som under årens lopp stått om egnahemslåneräntan, kan det med säkerhet antagas att en sådan lånebestämmelse skulle få olyckliga verkningar. Därtill kommer, att en sådan anordning ur kameral synpunkt blir rätt besvärlig. Ur såväl dessa som en mängd andra synpunkter är det också önskvärt, att de äldre egnahemslåntagarna beredas möjlighet att komma i åtnjutande av samma räntevillkor som de nya.

Med anledning av det anförda och under hänvisning till vad 1936 års egnahemsutredning i saken anført, ber jag vördsamt få föreslå riksdagen att vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 236 besluta,

att räntan å egnahemslån skall var rörlig och sålunda anpassas efter det allmänna ränteläget i landet,

att räntan skall vara lika för *alla* egnahemslåntagare, och att möjligheter beredas de äldre låntagarna att komma i åtnjutande av samma låneränta som de nya.

Stockholm den 19 april 1939.

B. A. Nilsson.